

SAJTÓSZEMLE

A KOMMUNISTA DIKTATÚRÁK ÁLDOZATAINAK EMLÉKNAPJÁHOZ KAPCSOLÓDÓ NEB SZEREPLÉSEK

- [KONFERENCIÁVAL ÉS KIÁLLÍTÁSSAL EMLÉKEZTEK - KELET-MAGYARORSZÁG](#)
- [A KOMMUNISTA DIKTATÚRÁK ÁLDOZATAINAK EMLÉKNAPJÁN - KANIZSAUJSAG.HU](#)
- [BECSÜLHETETLEN NYOMOR - KISALFÖLD](#)
- [MA VAN A KOMMUNISTA DIKTATÚRA ÁLDOZATAINAK EMLÉKNAPJA - LÁNCCHÍD RÁDIÓ, DÉLI HÍRADÓ](#)
- [A VÖRÖS DIKTATÚRA ÁLDOZATAIRA EMLÉKEZIK A NEMZET - MAGYARIDOK.HU](#)
- [A KOMÓCSIN-KLÁN URALMA POL POT MEGYÉBEN - PROMENAD.HU](#)
- [EMLÉKNAP - NEB: HELYI SZINTEN IS SZÜKSÉG VAN A KOMMUNISTA MÚLT FELDOLGOZÁSÁRA - MTI](#)
- [ÉLETUTAKKAL MUTATJÁK BE A KOMMUNISTA MÚLTAT - HIRADO.HU](#)
- [„EMLÉKEZZÜNK, HOGY EMLÉKEZTESSÜNK!” - HONVEDELEM.HU](#)
- [FŐHAJTÁS AZ ÁLDOZATOK ELŐTT - NAPLÓ](#)
- [A GULÁG TAPOLCAI FOGLYAIRA EMLÉKEZTÜNK](#)
- [RENGETEG ÁLDOZAT ÉS FÁJDALOM VAN MIND A KÉT OLDALON - NAPLÓ](#)
- [HOPPÁL: SZABAD ORSZÁG CSAK SZABADON BESZÉLHET A MÚLTJÁRÓL - PECSINAPILAP.HU](#)

Részletek

[Konferenciával és kiállítással emlékeztek](#)

KELET-MAGYARORSZÁG - 2017. 02. 27.

NYÍRKARÁSZ. A Gulágról tartott konferenciával és kiállítással emlékeztek szombaton Nyírkarászban az elhurcoltakra.

Az eseményen megelevenedett Lizák József és Tóth István tragédiája. Lizák Józsefet ártatlan civilként hurcolták el kényszermunkára, soha nem tért haza itthon hagyott feleségéhez és két lányához. Tóth István koholt vádak miatt 11 évig raboskodott a legbrutálisabb büntetőtáborokban.

Fia harminc éve él a településen családjával, és éveken át gyűjtötte az adatokat az ártatlanul életfogytiglani börtönbüntetésre ítélt magyar emberek sorsáról.

A konferencián előadást tartott **Máthé Áron, a Nemzeti Emlékezet Bizottsága alelnöke**, Galambos Sándor, a megyei levéltár igazgatóhelyettese, Molnár Erzsébet, a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola adjunktusa és Szabó István, a megyei közgyűlés alelnöke.

[Vissza a tartalomjegyzékhez](#)

[A kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapján](#)

KANIZSAUJSAG.HU - 2017. 02. 26.

A hat évtizeddel ezelőtti eseményekről Letenyén rendeztek emlékkonferenciát.

Éhezve, fázva, térden csúszva egy szénbányában kellett nehéz fizikai munkát végezniük azoknak a nőknek is, akiket a második világháború idején vagy utána elhurcoltak a szovjet munkatáborokba. Az embertelen körülményekről és a hat évtizeddel ezelőtti eseményekről Letenyén rendeztek emlékkonferenciát. „Sokat kérsz Jézus, nagyon sokat...” Tóth Bálint Magyar litánia című szerzeményével kezdődött pénteken a Gulág emlékkonferencia. Az eseményen Cseresnyés Péter államtitkár

emlékeztetett: a becslések szerint több mint egymillió embert vittek el a Gulágra. Az áldozatok nagy részét, csaknem 800 ezer magyart a szovjet, két-háromszázezer embert pedig a hazai munkatáborokba hurcoltak el, akikre emlékeznünk kell. „Nem szabad elfelejteni, mert bármennyire azt hisszük, hogy a mai világunkban ilyenfajta veszély nem leselkedik ránk, látni kell azt sajnos, hogy egyelőre távol tőlünk, de vannak hasonló helyzetek. Vannak olyan emberek, akik hasonlóképpen szenvednek a ma zajló történelem hatásaitól, és azért lássuk be: ha Európában a nemzetek nem rendelkezhetnek önállóan a saját jövőjükéről, abban az esetben itt, Európában is előfordulhat hasonló helyzet” - fogalmazott Cseresnyés Péter államtitkár, országgyűlési képviselő. A munkatáborokba elhurcoltakat ráadásul éhezették is. [A Nemzeti Emlékezet Bizottsága elnökhelyettese](#) elmondta: egy embernek 40-50-60 dkg kenyéret adtak enni, ehhez pedig valami levesnek csúfolt löttyöt, illetve teának nem nevezhető meleg vizet kaptak. Dolgozni pedig mindenkinek kellett. Mint arra [Máthé Áron](#) rámutatott: „Nőknek kellett térden csúszva, alacsony szénbányavágatokban életveszélyes, nehéz fizikai munkát végezni. Más esetekben a nehéz időjárási viszonyok tették próbára a honfitársainkat. Nem volt ritka a mínusz 40-45 fok sem.” A konferenciát a Letenyei Andrassy Gyula Általános Iskola szervezte, amelyre [a Nemzeti Emlékezet Bizottsága](#) pályázatán nyertek pénzt. A támogatásból például diákokat és pedagógusokat vittel el a recski munkatáborba és [rendhagyó történelemórát is szerveztek](#). Simon Márta történelemtanár hangsúlyozta: „Nagyon fontosnak tartottam, hogy a XX. század második felét átélt szemtanúk, illetve krónikások jelenjenek meg ezeken a rendhagyó történelem órákon. Nagyon sok plusz forráshoz, illetve ismeretanyaghoz jutottak a gyerekek a kommunista diktatúra évei kapcsán.” A munkatáborokból az elhurcoltak mintegy 10 százaléka tért csak haza. A kommunista diktatúra áldozatainak emléknapjáról, február 25-ről, 2000-ben határozott az Országgyűlés.

http://kanizsaujsag.hu/hirek/36052/a_kommunista_diktaturak_aldozatainak_emlekn_apjan/

A hírt közzétettük a NEB közösségi oldalán:

<https://business.facebook.com/nemzetiemlekezetbizottsaga/posts/1847708135442577>

[Vissza a tartalomjegyzékhez](#)

Becsülhetetlen nyomor

KISALFÖLD - 2017. 02. 27.

Több millióan pusztultak el a kommunista diktatúra üldöztetései során, a lelki megnyomorítottak számát pedig megbecsülni sem lehet. Az áldozatokra emlékeztek szombaton.

A kommunizmus áldozataira emlékeztek

A Kommunista Diktatúrák Áldozatainak emléknapja alkalmából közös megemlékezést tartott az önkormányzat szombaton. Szántó Róbert főhadnagy sírjánál csendes főhajtás volt, a Sopronkőhidai Fegyház és Börtön falánál pedig Gulág-emléktáblát avatott Simon István alpolgármester. Ma már felfogni is nehéz, de harmincezren is sínylődtek itt a drótkerítéssel megnagyobbított börtönterületen, ahonnan az út a Gulágra vezetett...

A Liszt-központban konferenciával és kiállítással emlékeztek. „Egy ember halála tragédia, egymillió statisztika” – idézte a diktátor Sztálint Fodor Tamás polgármester. Több millióan pusztultak bele a rezsim alatt az éhezésbe, a kínzásokba, vagy nyomorodtak meg a munkatáborokban. A lelki terror áldozatainak számát pedig megbecsülni sem lehet – mondta beszédében a polgármester, majd folytatva a tavalyi jubileumi év elismerés-sorozatát, 1956-os emlékérmet adott át Ili- és Sándornak, a soproni vasúti nemzetőrség parancsnokhelyettesének, valamint posztumusz elismerést Bérczes Antalnak, a Soproni Járási Nemzeti Tanács alelnökének. Az érmet lánya, Sántha Róbertné vette át.

Az emlékezés konferenciával és a központ első emeleti aulájában megnyitott időszakos kiállítással folytatódott. [A magyarországi gyűjtőtáborokról dr. Bank Barbara történész, a Nemzeti Emlékezet Bizottsága tagja, A kommunizmus áldozatai címmel pedig Szakoly Sándor professzor, a Veritas Történetkutató Intézet főigazgatója tartott előadást.](#)

Hasonló tartalommal:

kisalföld.hu - [A kommunizmus áldozataira emlékeztek Sopronban - 2017.02.27.](#)

A hírt közzétettük a NEB közösségi oldalán:

<https://business.facebook.com/nemzetiemlekezetbizottsaga/photos/a.1579925728887487.1073741827.1532044527008941/1847745238772200/?type=3&theater>

[Vissza a tartalomjegyzékhez](#)

[Ma van a kommunista diktatúra áldozatainak emléknapja](#)

LÁNCHÍD RÁDIÓ, DÉLI HÍRADÓ - 2017.02.25.

Mv: Most pedig áttérünk a részletekre. Ma van a kommunista diktatúra áldozatainak emléknapja. 1947. február 25-én Kovács Bélát, a Független Kisgazdapárt főtitkárát a megszálló szovjet hatóságok jogellenesen tartóztatták le, majd hurcolták Szovjetunióba. 17 éve emlékezünk az áldozatokra, de a kommunista időszaknak nagyon sok feltáratlan ügye van még mind a mai napig, ami miatt nem is ismerjük eléggé ezt az időszakot. Itt vannak például az ügynökakták, amelyeket máig nem akarnak nyilvánosságra hozni. Harangozó Éva összefoglalója.

Schiffer András, volt társelnök, LMP: Én azt látom, hogy a rendszerváltó politikai elit ellenérdekelt abban, hogy tisztán lássunk. Nem maguk feltétlenül a politikusok között vannak régi állambiztonsági ügynökök, ezt szeretném tisztázni. Egyszerűen azért ellenérdekelték, mert a magyar rendszerváltást túlságosan is átszótták a túlélő állambiztonsági hálózatok.

R: Nyilatkozta a Lánchíd Rádióknak Schiffer András. A volt országgyűlési képviselő szerint, ha tisztán látnánk, nagy meglepetések érnének. Például az, hogy a gazdasági vagy a média rendszerváltásban hány kommunista titkos ügynök vett részt és szerzett pozíciókat. Az LMP a kommunizmus áldozatainak mai emléknapján újra benyújtja az ügynökaktákkal kapcsolatos törvényjavaslatát a parlamentnek. **Bank Barbara történész** a Lánchíd Rádióban elmondta, hogy ez az emléknap ugyan elégtétel az áldozatok számára, de nagyon sok mindent fel kell még tárni, hogy tisztán láthassunk és ki tudjunk beszélni sok mindent, amit akkoriban nem lehetett.

Bank Barbara, történész: Gondolok arra, hogy nagyon sok embert meghurcoltak. Vannak olyan emberek mostanában is még, akik félnek és nem mernek beszélni, pedig azért már 25 éve rendszerváltozás volt vagy több mint 25 éve. Beszélék azokról a határon túli területekről, amelyeket elcsatoltak tőlünk és ugyanúgy a magyarokat a rendszer üldözte. Lásd a délvidéki magyar irtást '44-45, a kárpátaljai magyarok és németek elhurcolása ugyanúgy kényszermunkatáborba. De ugyanúgy maga a rendszer elítélte és üldözte őket. Eléggé sok a felsorolás és a terhe ezeknek a bűnöknek.

R: Menczer Erzsébet, a Szovjetunióban Volt Magyar Politikai Rabok és Kényszermunkások Szervezetének elnöke, valamint a Gulág Emlékbizottság tagja úgy nyilatkozott a Lánchíd Rádióknak, hogyha már a holokauszt áldozataira is többször emlékezünk egy esztendőben, a társadalom jogos elvárása volt, hogy a kommunizmus áldozatai előtt is főt lehessen hajtani. Hozzátette, ki kellene alakítani egy valódi emlékezetpolitikát Magyarországon.

Menczer Erzsébet, elnök, Szovjetunióban Volt Magyar Politikai Rabok és Kényszermunkások Szervezete: Ahol végre kibeszéljük a múlt történéseit, megismeri ez a társadalom a saját magyar történelmét, a valós magyar történelmét, ami még mindig nincsen benn a magyar tankönyvekben. Tartozunk azzal a saját szüleinknek, nagyszüleinknek, az áldozatoknak, hogy megbecsüljük őket, hogy emlékhelyeket állítunk nekik, hogy emléktáblákat állítunk nekik, hogy könyveket adunk ki, tanítjuk, konferenciákat szervezünk. És erre mindig csak jobboldali kormányok idején volt lehetőség ebben az országban. A baloldali kormány nem segítette az emlékezetpolitikát, hanem inkább elhallgatással, hallgatással, az amnézia zsákjába dugtak mindent.

R: A kommunista diktatúrák halálos áldozatait világviszonylatban százmillióra becsülik. Kelet-Közép-Európában a számuk eléri az egymilliót. Ennyien veszítették életüket éhínségben, kényszermunkatáborban vagy kivégzések során.

[Vissza a tartalomjegyzékhez](#)

A vörös diktatúra áldozataira emlékezik a nemzet

MAGYARIDOK.HU - 2017. 02. 25.

Világszerte több mint 100 millió áldozatot követeltek a kommunista rendszerek, amelyek országok, nemzedékek életesélyét csorbították, jövőjét keserítették meg – emlékeztetett pénteken az Országgyűlés elnöke a Gulág sárospataki áldozatainak tiszteletére állított emléktábla avatásán.

Kövér László úgy fogalmazott: a kommunizmusban megnyilvánult istentelenség és embertelenség más néven és más formában napjainkban, a XXI. században is bármikor visszalopakodhat.

– Annak érdekében, hogy ezt „megakadályozzuk, mindannyiunknak emlékeznünk, emlékeztetnünk és cselekednünk” kell – tette hozzá.

A borzalmak forrása a kommunizmus esetében ugyanaz, mint a többi önkényuralmi, totalitárius rendszerében: az, hogy az embert nem személyiségnek tartják, hanem eszköznek, „mennységnek és nem minőségnek” – erre pedig már Rétvári Bence, az Emberi Erőforrások Minisztériumának parlamenti államtitkára mutatott rá Kispesten, a málenkij robotra elhurcoltak emlékművének felavatásakor.

Turi-Kovács Béla, a Kiszgazda Polgári Egyesület elnöke a szovjet hatóságok által 1947-ben elhurcolt Kovács Béla FKGP-titkár szobránál tartott megemlékezésen vett részt, ahol a kommunizmus bűneinek, az egykori kiszgazda vezető tragédiájának felidézése mellett a nemzeti egység fontosságát hangsúlyozta.

Ugyancsak egy fővárosi rendezvényen szólalt fel Menczer Erzsébet, a Szovjetunióban Volt Magyar Politikai Rabok és Kényszermunkások Szervezetének elnöke, aki szerint az állam az emléknappal ledöntötte a hallgatás falát.

Az utóbbi években jelentősen bővült a Rákosi- és Kádár-korról szóló ismeretanyag, kutatható azonban még bőven van. [Akkor kaphatunk reális és hiteles képet múltunkról, ha helyi, városi, járási, megyei szinten is sikerül feldolgozni az 1945–1990 közötti időszak történelmét – jelentette ki Soós Viktor Attila, a Nemzeti Emlékezet Bizottságának tagja egy szegedi konferencia előtt az újságíróknak.](#)

Balog Zoltán, a humán tárca vezetője az M1 reggeli műsorában megismételte csütörtöki bejelentését, amely szerint hatvan százalékkal emeli a kormány mindazok nyugdíját, akik megjárták, megszenvedték a Gulág poklait az egykori Szovjetunióban. Mintegy 60 ezer embert érint a rehabilitációs kárpótlási nyugdíj-kiegészítés.

A megemlékezések a hét végén is folytatódnak. A Nemzeti Örökség Intézete ma rendezi meg az áldozatok előtt tisztelgő rendezvényét, amelyen Orbán Viktor miniszterelnök tart beszédet, de felszólal Boross Péter, a Szabadságharcosokért Közalapítvány elnöke is.

<http://magyaridok.hu/belfold/voros-diktatura-aldozataira-emlekezik-nemzet-1440586/>

[Vissza a tartalomjegyzékhez](#)

A Komócsin-klán uralma Pol Pot megyében

PROMENAD.HU - 2017. 02. 25.

Az államszocialista diktatúra hatalombirtokosait néven kell nevezni – fogalmazta meg a **Nemzeti Emlékezet Bizottságának (NEB)** egyik fő feladatát a testület tagja, **Soós Viktor Attila** a pénteken, a kommunizmus áldozatainak emléknapján a Csongrád Megyei Kormányhivatalban a hódmezővásárhelyi Emlékponttal és a Csongrád Megyei Önkormányzattal közösen szervezett szimpóziumon.

A NEB feladata, hogy ne csak az áldozatok és ne csak az ügynökök, hanem a rendszert működtetők, a szolgálatok megrendelőinek személye is ismert legyen – tette hozzá a történész. A Csúri Ákos újságíró által moderált konferencián **Soós Viktor Attila kifejtette:** hatalombirtokosnak számítanak azok a megyei és helyi párt- és tanácsi tisztviselők is, akik bár más szinten, de ugyanúgy a rendszert meghatározó tényezők voltak, mint az országos politika hatalmi szervek tagjai. Az előadó elmondta: fel kell tárni a megyei, városi és kisebb településeken feladatot vállalt tanácsi vezetők tevékenységét is – akik a mai szóhasználatnál élve a kor közéleti szereplői voltak –, és bemutatni életútjukat a közösségnek. Minderre jó példának mutatta be a megyei kormányhivatal Pártkontroll című kiállítását, vagy a hódmezővásárhelyi Emlékpont

tudományos tevékenységét is. **Soós Viktor Attila** hozzátette: az említett körökön túl meg kell ismerni és ismertetni azoknak az ügyészeknek és bírának a személyét és életútját, akik az 1956-ot követő megtorlásokban hoztak ítéleteket a hatalom elvárásainak megfelelően, de e körbe tartoznak az időszak katonai, karhatalmi és munkásőr vezetői is, akik élet-halálról döntöttek a velük szemben támasztott elvárásoknak megfelelően és élvezve a rendszer feléjük tanúsított elismerését. Pol Pot megye: a Csongrád megyét jelölő kifejezést nem az utókor adta, hiszen magának a megyei párt- és egy rövid ideig megyei tanácsi vezetőként működött Komócsin Mihálynak a keményvonalas kommunista tevékenysége hozta párhuzamba a kambodzsai diktátor nevét az általa irányított megyével – erről Miklós Péter történész, az Emlékpont vezetője szólt előadásában. Mint kifejtette, az megye élére ideiglenes céllal, de végül hosszú távra kinevezett vezető megítélése nem volt egyöntetű. Volt egykori szigorúan titkos tiszt, aki nemrég bekövetkezett halálakor felkészült közigazdásznak nevezte az egykori vezetőt, míg négyszemközti beszélgetésben egyik volt munkatársa csak ennyit mondott: nem ismerek olyat, aki jót mondott volna róla. Miklós Péter Komócsin életpályájáról elmondta: a negyvenes évek elején csatlakozott a kommunista párthoz és a második világháború után a megszálló szovjet erőknek köszönhetően lett ifjúsági vezető, majd az MDP agitációs és propaganda osztályának vezetője. 1956-ban Heves megyei titkárként többször kiállt Rákosi mellett, majd a forradalom napjaiban „eltűnt” Komócsin a megtorlások idejétől Szegeden futott be politikai karriert. A róla szóló belső jelentések megkérdőjelezik mind szakértelmét, mind emberi tulajdonságait, azonban hangsúlyozzák feltétlen párthűségét. A történész rámutatott: a rendszer számára ez utóbbi jelentette az alkalmasságot egy-egy vezetői feladat ellátására, szemben az emberi és felkészültségbeli képességekkel. Miklós Péter hangsúlyozta: van még teendője a történészeknek. Az általa vezetett vásárhelyi Emlékpontban most a hatvan éve alakult munkásőrség történetét dolgozzák fel a rendelkezésre álló dokumentumok alapján, de szükség lenne a politikai életrajzok elkészülte után a megye szocializmus kori politikai monográfiáját is megalkotni, hogy ne egykori kommunista állambiztonsági tisztek mondják meg, hogyan is kell a történelem egy-egy szereplőjét megítélni. A szimpóziumot záró előadásában Bálint László történelmi kutató, állambiztonsági szakértő előadásában hangsúlyozta: 1945-ben nem volt tömegbázisa a kommunistáknak, azonban idősebb

Komócsin Mihály meglátta a szovjet csapatok hatalomátvételében nyíló lehetőséget és egész családját beléptette a pártba. A városi politikai rendőrséget ifjabb Komócsin Mihály szervezte meg, amelynek vezetője nagybátyja, az a Komócsin Illés lett, akiről a róla szóló jelentésekben ezt olvasni: gyakran ittas, politikailag iskolázatlan, gyengeségeit erőszakosságával ellensúlyozza és zavarosan foglal állást az antiszemitizmus kérdésében. Utóbbi téma kapcsán írott jelentése miatt, amelyben leírta: a szegedi politikai rendőrség harcol a zsidóság ellen – leváltották. Az előadó szólt még Komócsin Antalról, aki IKV vezetőként az akkor tanácselnök lakbértartozását tisztára mosta, s ezen érdeméért a szegedi fürdők vezetőjévé nyert kinevezést. Az előadó szólt még a sokak számára a Mikroszkóp Színpadról ismert Komlós János, akkori ÁVH-s főhadnagy tevékenységéről is, 1947–48-ban aki a párt valós vagy vélt ellenségeivel szemben rendezett koncepciós perek szervezésében tűnt ki, amelyek során a koholt vádakkal kapcsolatban a kényszervallatások során született beismerések nyomán súlyos ítéletek születtek.

<http://promenad.hu/cikk/a-komocsin-klan-uralma-pol-pot-megyeben-175360>

Hasonló tartalommal megjelent cikkek:

vasarhelyihirek.hu - [A Komócsin-klán uralma Pol Pot megyében](#) - 2017-02-25

vasarhely24.com - [A Komócsin-klán uralma Pol Pot megyében](#) - 2017-02-25

[Vissza a tartalomjegyzékhez](#)

[Emléknep - NEB: helyi szinten is szükség van a kommunista múlt feldolgozására](#)
MTI – 2017.02.24.

Történelem-konferencia

[Szeged, 2017. február 24., péntek \(MTI\) - Akkor kaphatunk reális és hiteles képet múltunkról, ha helyi, városi, járási, megyei szinten is sikerül feldolgozni 1945-1990 időszakának történelmét - jelentette ki Soós Viktor Attila, a Nemzeti Emlékezet Bizottságának \(NEB\) tagja pénteken Szegeden.](#)

A történész a kommunizmus áldozatainak emléknapja alkalmából rendezett szimpózium előtt újságíróknak elmondta, a NEB a Magyar Nemzeti Levéltárral együttműködve elkezdte olyan vidéki párti, majd később tanácsai vezetői életútjának összeállítását, akik meghatározták egy-egy város vagy megye történetét.

A szakember kifejtette, bár az egypártrendszer 1948-ban alakult ki Magyarországon, a Magyar Dolgozók Pártjának létrejöttével, már 1944-1945 fordulójától kezdve a kommunisták igyekeztek megszerezni a hatalmat az általuk fontosnak ítélt területeken, így a rendvédelemben és az állambiztonságban.

A NEB fontos feladatának tartja feltárni, hogy vidéken miként zajlott le a kommunista hatalomátvétel. Most készül az a dokumentumkötet, amely újonnan előkerült levéltári anyagok segítségével tekinti át a Csongrád megyében 1944-ben és 1945-ben lezajlott változásokat - közölte.

Soós Viktor Attila elmondta: a helyi viszonyokat vizsgálva kitűnik, hogy minden megyében sikerült olyan pártapartcsikokat találni, akik élet-halál urai voltak és teljhatalommal rendelkeztek. Csongrád megye a Komócsin-klán tevékenységének köszönhetően az egyik legkeményebb és legbrutálisabb térség volt - tette hozzá.

A történész kitért arra, hogy a hatalmi viszonyok alakulásában az illegális kommunista időszakban létrejött személyi kapcsolatok voltak elsősorban a meghatározók. Ebben a tekintetben mindenképpen speciálisnak mondható a Komócsin család története. Az olykor évtizedes szálak nem csak a határokon belül maradtak meg, a fontos kérdésekben döntő pártvezetők mindegyikének volt szovjetunióbeli, moszkvai kapcsolata.

A Komócsin család esetében fontos volt Gerő Ernő és Révai József támogatása. Hosszú ideig a család egyes tagjaira egyfajta Kádár Jánossal szembeni alternatívaként tekintettek, felmerült, hogy ők vehetnék át az ország vezetését - hangsúlyozta a szakember.

Miklós Péter történész elmondta, ifj. Komócsin Mihály 1925-ben született és 2016 decemberében hunyt el. Édesapja és nagybátyja helyi szinten játszott fontos szerepet, testvére pedig országos feladatokat vállalt.

Ifj. Komócsin Mihály a Magyar Kommunista Párt, majd az MDP, később az MSZMP megbízható, szilárd emberének, bátyájának számított - hangsúlyozta a hódmezővásárhelyi Emlékpontot irányító szakember.

Szólt arról is: az MSZMP-n belül komoly törést jelentett 1956, amikor a párt igyekezett háttérbe szorítani az 50-es évek terrorjában szerepet vállaló rákosistákat, sztálinistákat. Ifj. Komócsin Mihály ezt túlélte, 1957-ben először szegedi, majd megyei párttitkárként szolgált. Fenntartója volt az államszocializmusnak, de a Kádár-rendszer szélsőbaloldali ellenzékének számított. Ezt a vonalat az országos szinten testvére, Komócsin Zoltán képviselte - mondta Miklós Péter.

Közölte: az MSZMP fennmaradt káderjelentései közt vannak olyanok, amelyek megkérdőjelezzik ifj. Komócsin Mihály felkészültségét, kapcsolatát munkatársaival, a sztálinista, rákosista elvek elkötelezettjének tartják, de hangsúlyozzák, lojális a párthoz. Ezt mutatja, hogy 1985-ben, amikor a párt azt kérte, vonuljon nyugdíjba, ezt szó nélkül megtette - noha kifejtetten tette késznek, egészségesnek, erősnek érezte magát -, és sem a következő években, sem a rendszerváltás után nem vállalt politikai vagy párttisztiséget - tette hozzá a történész.

Az Országgyűlés 2000-ben nyilvánította február 25-ét a kommunizmus áldozatainak emléknapjává. 1947-ben a szovjet megszálló hatóságok ezen a napon tartóztatták le Kovács Bélát, a Független Kisgazdapárt (FKGP) főtitkárát.

Hasonló tartalommal:

gondola.hu - [NEB: helyi szinten is szükség van a kommunista múlt feldolgozására](#) - 2017-02-24

nemzeti.net - [NEB: helyi szinten is szükség van a kommunista múlt feldolgozására](#) - 2017-02-24

belfold.hirfal.hu - [NEB: helyi szinten is szükség van a kommunista múlt feldolgozására](#) - 2017-02-24

ezahir.hu - [NEB: helyi szinten is szükség van a kommunista múlt feldolgozására](#) - 2017.02.24.

[Vissza a tartalomjegyzékhez](#)

Életutakkal mutatják be a kommunista múltat

HIRADO.HU – 2017.02.24.

Akkor kaphatunk reális és hiteles képet múltunkról, ha helyi, városi, járási, megyei szinten is sikerül feldolgozni 1945-1990 időszakának történelmét - jelentette ki **Soós Viktor Attila, a Nemzeti Emlékezet Bizottságának (NEB) tagja** pénteken Szegeden.

A történész a kommunizmus áldozatainak emléknapja alkalmából rendezett szimpózium előtt újságíróknak elmondta, a **NEB** a Magyar Nemzeti Levéltárral együttműködve elkezdte olyan vidéki párti, majd később tanácsai vezetői életútjának összeállítását, akik meghatározták egy-egy város vagy megye történéseit. Bár az egypártrendszer 1948-ban alakult ki Magyarországon a Magyar Dolgozók Pártjának létrejöttével; a kommunisták már 1944-1945 fordulójától kezdve igyekeztek megszerezni a hatalmat az általuk fontosnak ítélt területeken, így a rendvédelemben és az állambiztonságban – fejtette ki a szakember.

Levéltári anyagokkal tekintik át a hatalmi változásokat

A **NEB** fontos feladatának tartja feltárni, hogy vidéken miként zajlott le a kommunista hatalomátvétel. Most készül az a dokumentumkötet, amely újonnan előkerült levéltári anyagok segítségével tekinti át a Csongrád megyében 1944-ben és 1945-ben lezajlott változásokat – közölte. A helyi viszonyokat vizsgálva kitűnik, hogy minden megyében sikerült olyan pártapartcsikokat találni, akik élet-halál urai voltak és teljhatalommal rendelkeztek. Csongrád megye a Komócsin-klán tevékenységének köszönhetően az egyik legkeményebb és legbrutálisabb térség volt – tette hozzá.

A történész kitért arra, hogy a hatalmi viszonyok alakulásában az illegális kommunista időszakban létrejött személyi kapcsolatok voltak elsősorban a meghatározók. Ebben a tekintetben mindenképpen speciálisnak mondható a Komócsin család története. Az olykor évtizedes szálak nem csak a határokon belül maradtak meg, a fontos kérdésekben döntő pártvezetők mindegyikének volt szovjetunióbeli, moszkvai kapcsolata.

Kádár alternatívája: a Komócsin család

A Komócsin család esetében fontos volt Gerő Ernő és Révai József támogatása. Hosszú ideig a család egyes tagjaira egyfajta Kádár Jánossal szembeni alternatívaként tekintettek, felmerült, hogy ők vehetnék át az ország vezetését – hangsúlyozta a szakember.

Miklós Péter történész elmondta, ifj. Komócsin Mihály 1925-ben született és 2016 decemberében hunyt el. Édesapja és nagybátyja helyi szinten játszott fontos szerepet, testvére pedig országos feladatokat vállalt. Korábban a Magyar Kommunista Párt, majd az MDP, később az MSZMP megbízható, szilárd emberének, bátyójának számított.

Az MSZMP-n belül komoly törést jelentett 1956, amikor a párt igyekezett háttérbe szorítani az 50-es évek terrorjában szerepet vállaló rákosistákat, sztálinistákat. Ifj. Komócsin Mihály ezt túlélte, 1957-ben először szegedi, majd megyei párttitkárként szolgált. Fenntartója volt az államszocializmusnak, de a Kádár-rendszer szélsőbaloldali ellenzékének számított. Ezt a vonalat az országos szinten testvére, Komócsin Zoltán képviselte – mondta Miklós Péter.

Az MSZMP fennmaradt káderjelentései közt vannak olyanok, amelyek megkérdőjelezzik ifj. Komócsin Mihály felkészültségét, kapcsolatát munkatársaival, a sztálinista, rákosista elvek elkötelezettjének tartják, de hangsúlyozzák, lojális a párthoz. Ezt mutatja, hogy 1985-ben, amikor a párt azt kérte, vonuljon nyugdíjba, ezt szó nélkül megtette – noha kifejtetten tettere késznek, egészségesnek, erősnek érezte magát -, és sem a következő években, sem a rendszerváltás után nem vállalt politikai vagy párttiszséget – tette hozzá a történész.

Az Országgyűlés 2000-ben nyilvánította február 25-ét a kommunizmus áldozatainak emléknapjává. 1947-ben a szovjet megszálló hatóságok ezen a napon tartóztatták le Kovács Bélát, a Független Kisgazdapárt (FKGP) főtitkárát.

<http://www.hirado.hu/2017/02/24/eletutakkal-mutatjak-be-a-kommunista-multat/>

A hírt közzétettük a NEB közösségi oldalán:

<https://business.facebook.com/nemzetiemeleketbizottsaga/posts/1846600642219993>

[Vissza a tartalomjegyzékhez](#)

„Emlékezzünk, hogy emlékeztessünk!”

HONVEDELEM.HU - 2017. 02. 25.

Ezzel a gondolattal hajtottak fejet a megemlékezők az 1945–56 között kivégzettek előtt a Petőfi híd budai hídfőjénél található Memento emlékműnél, a Kommunizmus Áldozatainak Emléknapján február 25-én, szombaton.

Az Országgyűlés 2000. június 16-án hatályba lépett határozatával minden év február 25-ét a Kommunizmus Áldozatainak Emléknapjává nyilvánította. 1947-ben ezen a napon Kovács Bélát, a Független Kisgazdapárt főtitkárát a megszálló szovjet hatóságok jogellenesen letartóztatták, majd a Szovjetunióba hurcolták. A mentelmi jogától megfosztott képviselő kilenc évet töltött különböző börtönökben és munkatáborokban. Szabadon engedése után pár évvel, 1959-ben, 51 évesen halt meg. Ez az emblemikus letartóztatás volt az első állomása egy olyan történelmi eseménysornak, amely során Kelet-Közép-Európában közel 1 millióan veszítették életüket éhínségben, kényszermunkatáborban vagy a kegyetlen kivégzések során. Az 1998-ban, Péterfy László alkotta emlékműnél dr. Hoffmann Tamás, a XI. kerület polgármestere köszöntötte a megemlékezőket, majd Petrusz Tibor, a Magyar Politikai Elítéltek Közösségének társelnöke emlékezett vissza az időszak eseményeire, hőseire és tragédiájukra. „Ezen az emlékművön kivégzettek nevei olvashatók, akik közül többen voltam együtt 1950-ben a Margit körúti fogházban. Sok volt köztük a katona, akiket a hazaszeretet vezérelt. Emelt fővel vettek részt a megszállók és a kollaboránsok elleni harcokban, majd esküjükhöz híven álltak a bitó alá, és a Hazáért mindhalálig kiáltással léptek át a hallhatatlanságba” – fogalmazott. Ezt követően ünnepi beszédében Potápi Árpád János, a Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős államtitkára emlékeztetett: az, hogy ma itt állhatunk a Memento emlékműnél, és együtt, szabadon hajthatunk fejet a kommunizmus áldozatai előtt, azért lehetséges, mert a lélek és a gondolat szabadságához nem férhet hozzá semmilyen hatalom. „A szabadság és a hazaszeretet pedig a lélek legbelsőbb rejtekeiben őrződnek. Ennek volt köszönhető, hogy akkor, mi magyarok felálltunk és szembementünk a világ egyik legnagyobb katonai hatalmával.” A megemlékezés végén Vargha Tamás, a Honvédelmi Minisztérium parlamenti államtitkára, a Magyar Honvédség nevében

Bozó Tibor dandártábornok, és a különböző állami és civil szervezetek képviselői koszorúzással hajtottak fejet a hősök emléke előtt a szobor talapzatánál, amelyen az 1956-os forradalom és szabadságharc felkelőjeként elesett Gérecz Attila költő Ítélet című versének sorai örökre emlékeztetnek minket: „De mikor a hóhér hozzáért,

<http://www.honvedelem.hu/cikk/62070>

Az eseménnyel összefüggő tudósításunk a NEB közösségi oldalán:

<https://business.facebook.com/nemzetiemlekezetbizottsaga/posts/1847358978810826>

[Vissza a tartalomjegyzékhez](#)

Főhajtás az áldozatok előtt

NAPLÓ - 2017. 02. 27.

Tapolca (sesz, tbzs) – Mi, emlékezők csak abban bízhatunk, hogy tanulunk abból, ami elmúlt, mert a múlt hibáiból tanulni kell.

Így emlékezett Dobó Zoltán polgármester a városból a Szovjetunióba hurcolt politikai foglyokról és kényszermunkásokról szóló megemlékezésen a Hősök terén, Marton László szobrászművész Szomorú történelmünk című alkotásánál. Hangodi László történész beszédét követően Rig Lajos országgyűlési képviselő Dobó Zoltánnal leleplezte az emléktáblákat. Az egyházi szolgálatot követően az ünnepségen közreműködött Lénárt László színművész, majd a résztvevők koszorúztak.

Az ünnepség előtt a városi moziban Galambos István történész, a Nemzeti Emlékezet Bizottsága munkatársa A proletárdiktatúra igazi arca, a Gulág címmel tartott előadásán beszélt arról, hogy az első lágerparancsnokságot 1934-ben, a Gulagon állították fel, de már 1920-tól ingyen használták emberek ezreit, százezreit a szovjet impérium alatt. Magyarországon 1919ben volt proletárdiktatúra. A Szovjetunióban ebben az időben az életkörülmények rendkívül rosszak voltak, mindennapos kényszerintézkedésekkel az orosz állampolgárokkal szemben. Az 1945-ös minisztériumi összeírások szerint 2000 olyan tábor volt, ahol magyarok hadifogolyként vagy Gulag-rabként kényszermunkát végeztek. Bírói ítélet nélkül

börtönbe zárták az embereket, internálták őket. A Magyarországról elhurcoltak nagy részét hadifogolyként tartották nyilván. Ők az úgynevezett GUPVI-táborokba kerültek. A Gulágra kerülteket politikai ítélet alapján fogták el, mondván, a Szovjetunió ellen vétettek, ezért meghatározott időre kényszermunkára kötelezik őket. A Gulág- és GUPVI-táborok között az elbánásban, munkakörülményben nem volt nagy különbség, csak a jogi státuszban. Sokszor a raboknak saját maguknak kellett megépíteniük a táborukat. A foglyok körülbelül egyharmada nem térhetett vissza Magyarországra. Ez időben egyfajta etnikai tisztogatás is végbement, azzal a céllal, hogy a németeket kitelepítsék vagy a Szovjetunióba internálják. A szövetségesek is abban állapodtak meg, hogy Németország fogja majd azt az ingyenmunkaerőt biztosítani, ami a Szovjetunió újjáépítéséhez szükséges. Tapolcán sok erőszakra volt példa. Többek között, amikor az egyik szakaszvezető le akarta lőni a keresztet a falról, vagy amikor részegen lövöldöztek géppisztollyal. Utóbbtól megvadultak a lovak, de előfordult az is, hogy a rendőrkapitány erőszakoskodott az irodistákkal.

Hangodi László történész, a Wass Albert Városi Könyvtár és Múzeum főmuzeológusa Jaj a legyőzötteknek! – Tapolcaiak a Gulág büntetőtáborában címmel tartott előadásán bemutatta a 22 Gulágban raboskodott tapolcai elítéltet és Tapolca akkori állapotát.

Mint mondta, 1945. március 27-e volt a II. világháború Balaton térségében vívott harcainak azon napja, amikor a szovjet csapatok elfoglalták a várost és térségét. A kora délelőtti óráktól másnap délig zajlott le az a hat cselekménysorozat, amit tapolcai csatának nevezhetünk. A városba érkező 21. szovjet hadsereg negyven T34-es páncélosa elfoglalta a várost. Az események másnap már eltávolodtak Tapolca térségétől, de a háború nem ért véget. 1945-től különböző időpontokban a Gulág kényszermunkatáborába internálták 22 tapolcai rabot, akik közül négyen már nem térhettek haza. Az elhurcolt tapolcaiak sorában magas számban voltak jelen az egykori leventeservezethez tartozó, 12 és 21 év közötti, iskolából kimaradt fiúk. Az az idő tájt érvényes törvények szerint a 21. évüket betöltött leventéket bevonultatták katonának. Az 1923-ban született korosztály volt az utolsó, melynek tagjait még kiküldték a harctérre.

Hangodi László beszélt még arról, hogy részletesebben mindössze Tarjáni László rab Gulag-életrajza ismert a tapolcai elítéltek közül. A fiától hallottak szerint édesapját küldték a legtávolabra, Kamcsatkára. Azon túl már nem voltak táborok.

Úgy kell élnünk a jövőben, hogy ne legyen több emléktáblája a városnak

A Marton László Szomorú történelmünk című alkotásának falára helyezett emléktáblán a Gulagon raboskodott tapolcai elítéltek névsora látható: Ács László, Bárka József, Borsai Andor, Buzás László, Csede Vince, Cser László, Csuba Antal, Deák Kálmán, Gál Lajos, Gángó László, Gelencsér József, Gubián László, Holczbauer Kálmán, Hobok József, dr. Köves István, Majer József, Németh Jenő, Somogyi László, Szeitl László, Táncsics László, Tarjáni László, Virág József.

Hasonló tartalommal:

veol.hu - [Főhajtás az áldozatok előtt](#) – 2017-02-26

A hírt közzétettük a NEB közösségi oldalán:

<https://business.facebook.com/nemzetiemlekezetbizottsaga/posts/1847321402147917>

[Vissza a tartalomjegyzékhez](#)

[A Gulág tapolcai foglyaira emlékeztünk](#)

TAPOLCAIUJSAG.HU – 2017.02.24.

A Szovjetunióba hurcolt tapolcai politikai foglyokra és kényszermunkásokra emlékezve tartottak történelmi-, helytörténeti előadást a városi moziban pénteken, a kora délutáni emlékmű avatást megelőzően.

A **Nemzeti Emlékezet Bizottsága** munkatársa, **Galambos István** történész a „Proletárdiktatúra igazi arca a Gulág” címmel tartotta meg előadását a korszakról, majd Hangodi László történész, főmuzeológus a “Vae victis”Jaj a legyőzötteknek, Tapolcaiak a Gulág büntető táboraiban” címmel, a tragikus történések helytörténeti vonatkozásairól beszélt a város középiskolásai, illetve számos tapolcai megemlékező előtt.

Galambos István a Nemzeti Emlékezet Bizottsága nevében üdvözölte a város fiataljait és előrebocsátotta, hogy előadásának címe (A proletárdiktatúra igazi arca a Gulág) korántsem véletlen. – 1917 november hetedikén megjelent a világtörténelem színpadán egy új erő, amely az addig létező baloldali mozgalmaknak is egyfajta “bal variánsa” volt. Ez az erő a fennálló alkotmányos rendet nem tisztelte, erőszakkal igyekezett megragadni a hatalmat, ahogy azt a marxista alaptételek elő is írták számára. A kommunizmust, a proletár uralom kiépítését ezek a mozgalmak nem fokozatosan kívánták elérni, hanem nagy lépésekben, gyors ütemben. Az embereket pedig a náciaktól eltérően, ők nem faji alapon, hanem osztályalapon különböztették meg. Megfogalmazásuk szerint, vannak olyan osztályok, amelyek nem méltóak arra, hogy a társadalom részei legyenek- vezette fel a Gulág munkatáborokhoz vezető ideológiai és politikai utat **Galambos István**. A vendég előadó az üldözötté vált „osztályellenség” testi-lelki megtöréséről, illetve ennek egyik eszközeként funkcionáló és rendkívüli szenvedést okozó munkatáborok működéséről, világáról beszélt közel háromnegyed órás előadásában. Megtudhattuk, 1922-től már ingyenmunkásként használták emberek tízezreit, százezreit a szovjet impérium alatt, ahogy terror kísérte a magyarországi bolsevizmus hatalomra jutását is. A Szovjetunió munkatáboraiába – egyes becslések szerint, hat-hétszáz ezer embert vittek el hadifogolyként, melyből négyszáz ezeren térhettek csak vissza- derült ki számos egyéb információ mellett a történész előadásából.

Hangodi László a Wass Albert Könyvtár és Múzeum főmuzeológusa, a tapolcai elítéltekről összegyűjtött kutatásait osztotta meg a közönséggel, miután az elhurcoltak neveit Kovács Melinda a Tapolca Városi Televízió főszerkesztője felolvasta; „ Ács László, Bárka József, Borsai Andor, Buzás László, Csede Vince, Cser László, Csuba Antal, Deák Kálmán, Gál Lajos, Gábián László, Gelencsér József, Burján László, Holczbauer Kálmán, Hobok József, dr. Köves István, Majer József, Németh Jenő, Somogyi László, Szeitl László, Táncsics László, Tarjáni László, Virág József.” A Tapolcai-medencét érintő, 1945 márciusi hadi események leírásával, illetve tragikus következményeivel nyitotta előadását Hangodi László. – A megszálló szovjet katonaság nyomában szinte azonnal megjelent a politikai rendőrség és megkezdte azon személyek nyilvántartásba vételét, akik az új rend számára veszélyesnek tűntek. Az összeírásokat azonnal követték a letartóztatások. A felsorolt 22 tapolcai név azoké,

akiket 1945-től kezdődően, különböző időpontokban tartóztattak le és internáltak a Gulág kényszermunkatáborába. A huszonkettőből – akik közül négynek nem adatott meg, hogy végül hazatérhessen- meglepően nagy számban voltak huszonéves fiatalok, akik a megelőző rendszer által életre hívott levante mozgalomban vettek részt.

Hangodi László ABC sorrendben haladva minden egyes tapolcai, szovjet munkatábort megjárt áldozatról megemlékezett, hangsúlyozva, hogy ezek a nevek és a nevekhez kötődő személyes információk először hangzanak el Tapolcán. Úgy emlékezzünk rájuk, mint „egy sokat szenvedett és sok mindent átélt generáció” tagjaira- kérte a jelenlévőket, majd a táborok világát saját bőrén megtapasztaló világhírű orosz író, Szolzsenyicin egyik művéből olvasva idézte meg a Gulág szörnyű légkörét.

Tarjáni László tragikus, – ám ezzel együtt, a pokoli körülmények között is mély humánussal átszótt, megható- történetét részleteiben is ismertette a főmuzeológus. Az 1926-os születésű Tarjáni László is rendkívül fiatalon került a lehető legtávolabbi kényszermunkatáborba a Kamcsatkai-félszigetre. Fiatal éveinek és szinte elképzelhetetlen szenvedéseinek történetét fiától, Tarjáni István Olivér nyugalmazott MÁV jegyvizsgáló elmondásából ismerhette meg Tapolca ifjúsága, a megemlékezők. /Töreky László/

Tarjáni István Olivérnek , édesapja Tarjáni László hajdani gulágot megjárt levante mesélte el a munkatáborban töltött szörnyű éveket.

<http://www.tapolcaiujsag.hu/a-gulag-tapolcai-foglyai/>

A hírt közzétettük a NEB közösségi oldalán:

<https://www.facebook.com/nemzetiemelekezetbizottsaga/posts/1847759248770799>

[Vissza a tartalomjegyzékhez](#)

Rengeteg áldozat és fájdalom van mind a két oldalon

NAPLÓ - 2017. 02. 26.

TAPOLCA Mi, emlékezők csak abban bízhatunk, hogy tanulunk abból, ami elmúlt, mert a múlt hibáiból tanulni kell.

Így emlékezett Dobó Zoltán polgármester a városból a Szovjetunióba hurcolt politikai foglyokról és kényszermunkásokról szóló megemlékezésen a Hősök terén, Marton László szobrászművész Szomorú történelmünk című alkotásánál. Hangodi László történész emlékező beszéde után Dobó Zoltánnal leleplezte az emlékművön elhelyezett emléktáblákat. Az egyházi szolgálatot követően az ünnepségen Lénárt László színművész közreműködött, majd a résztvevők koszorúztak. [Az ünnepség előtt a Városi moziban Galambos István történész, a Nemzeti Emlékezet Bizottsága munkatársa](#) A proletárdiktatúra igazi arca, a Gulág címmel tartott előadásán beszélt arról, hogy az első lágerparancsnokságot 1934-ben, Gulágban állították fel, de már 1920-tól ingyen használták emberek ezreit, százezreit a szovjet impérium alatt. Magyarországon 1919-ben volt proletárdiktatúra. A Szovjetunióban ebben az időben az életkörülmények rendkívül rosszak voltak, mindennapos kényszer intézkedésekkel az orosz állampolgárokkal szemben.

Hangodi László történész, a Wass Albert Városi Könyvtár és Múzeum főmuzeológusa Jaj a legyőzötteknek! – Tapolcaiak a Gulág büntetőtáborában címmel tartott előadásán bemutatta a 22 Gulágban raboskodott tapolcai elítéltet és Tapolca akkori állapotát. Mint mondta, 1945. március 27-e volt a második világháború Balaton térségében vívott harcainak azon napja, amikor a szovjet csapatok elfoglalták a várost és térségét. Az elhurcolt tapolcai rabok sorában magas számban voltak jelen az egykori levante szervezethez tartozó, 12 és 21 év közötti, iskolából kimaradt fiúk.

Az az idő tájt érvényes törvények szerint a 21. évüket betöltött levantéket bevonultatták katonának. Az 1923-ban született korosztály volt az utolsó, akiket még kiküldtek a harctérre.

[Vissza a tartalomjegyzékhez](#)

Hoppál: Szabad ország csak szabadon beszélhet a múltjáról

PECSINAPILAP.HU - 2017. 02. 26.

Szabad ország csak szabadon beszélhet a múltjáról, amelynek elszenvedője volt - mondta a kultúráért felelős államtitkár szombaton, a kommunizmus áldozatainak emléknapján a Kovács Béla egykori kisgazda politikusról elnevezett pécsi általános iskolában tartott megemlékezésen. - Pécsi Napilap -

Szabad ország csak szabadon beszélhet a múltjáról, amelynek elszenvedője volt - mondta a kultúráért felelős államtitkár szombaton, a kommunizmus áldozatainak emléknapján a Kovács Béla egykori kisgazda politikusról elnevezett pécsi általános iskolában tartott megemlékezésen. - Pécsi Napilap - Hoppál Péter Kovács Béla hetven évvel ezelőtt történt elhurcolásáról azt mondta: e törvénytelen tett mindenki előtt nyilvánvalóvá tette, hogy totális diktatúra épül, amely porig rombolja a Magyarországot csaknem ezer éven át meghatározó értékrendet. A magyar emberek sorsa ekkor vált „egy beteges ideológia prédájává, játékszerévé” – emelte ki hozzátéve, hogy e napon „olyan dermedt félelem költözött a szívekbe, amelyet újabb és újabb generációk tudnak csak kioltani nagy bátorsággal, munkával és sok sikerrel”. Az emlékezés szükségességére térve kijelentette: ma már nem vonható kétségbe, hogy „a kommunizmus és a fasizmus pusztítása között nincs különbség”, de ez nem volt mindig így. „Voltak, akik nem kívántak szembe nézni a múlttal hazug örökséget hagyva a következő nemzedékekre” – hangoztatta Hoppál Péter, majd felidézte: a kommunizmus pusztításába világszerte csaknem százmillió ember halt bele, és felbecsülhetetlen azok száma, akiknek életét a diktatúra megnyomorította. Emlékeztetett arra, hogy a második világháborút követően több mint 700 ezer embert hurcoltak Magyarországról szovjet munkatáborokba, s az embertelen munka és a körülmények következtében „csak töredékük térhetett haza”. [Hoppál Péter szerint az emlékezetpolitikában fordulópontot, mint fogalmazott „a félelem és hallgatás végét” jelentette a Terror Háza Múzeum megnyitása, a Nemzeti Emlékezet Bizottsága tevékenysége, a kommunizmus áldozatainak emléknapja, és a Gulág-emlékév. A Független Kisgazdapárt egykori főtitkárának, Kovács Bélának a pozitív megítélése örök érvényű, megkérdőjelezhetetlen a magyar történelem alakjai között – jelentette ki](#)

a megyeszékhely szülöttéről szólva. „Őt tartása, tehetsége, örökérvényű értékkövetése, küzdelmes, dolgozó életútja és jó értelemben vett ambíciója emelte ki kortársai közül, akit megpróbáltatásai, igazságtalan elítélése és meghurcoltatásai közepette is szilárdan őrzött értékrendje tett mártírrá, egyben példaképpé” – méltatta. Egyúttal bejelentette: 45 millió forintból országos emlékpontot alakítanak ki az egykori politikus Patacs városrészben található szülőházában. A megemlékezést követően a résztvevők koszorúkat helyeztek el a Kovács Béláról elnevezett iskola falán, majd átsétáltak az egykori kisgazda főtitkár közeli szülőházához. Páva Zsolt (Fidesz-KDNP), Pécs polgármestere az emlékpont alapkövetésénél azt mondta: a szülőházban elsősorban a fiatalok megismerkedhetnek majd a kisgazda politikus életútjával, pályafutásával és a második világháború utáni évek történéseivel. A városvezető jelezte: a speciális oktatási helyszínként is funkcionáló emlékpont célja a Kovács Bélához kapcsolódó tárgyi emlékek, dokumentumok összegyűjtése és bemutatása. Komor István, a baranyai megyeszékhely kulturális és közművelődési intézményeinek túlnyomó többségét integráló Zsolnay Örökségkezelő Nonprofit Kft. üzemeltetési igazgatója közölte: a jelenleg leromlott állapotú épületet Keresztes Béla építész tervei alapján felújítják és 30-40 fő befogadására képes múzeumpedagógiai helyiséggel is bővítik. Az emlékpont a tervek szerint még az idén megnyílik – közölte az eseményen, amelyen az alapkövetést megelőzően időkapuszulát is elhelyeztek.

http://www.pecsinapilap.hu/cikk/Hoppal_Szabad_orzag_csak_szabadon_beszelhet_a_multjarol/203542/

[Vissza a tartalomjegyzékhez](#)

A kommunista diktatúrák áldozatainak emléknepjához kapcsolódó NEB szereplések összesítése a honlapon:

<https://www.neb.hu/hu/a-kommunista-diktaturak-aldozataira-emlekezunk-2017>